

arrest

GERECHTSHOF DEN HAAG

Afdeling civiel recht

Zaaknummer : 200.103.488/01
Zaak-/rolnummer Rechtbank : 412093/KG ZA 12-99

arrest van 5 november 2013

in de zaak van:

A.D. INKOOP B.V.,
gevestigd te Leeuwarden,
appellante in principaal beroep,
geïntimeerde in incidenteel beroep,
hierna te noemen: AD Inkoop,
advocaat: mr. F.J.H. Krumpelman te Rotterdam,

tegen

ACTION NEDERLAND B.V.,
gevestigd te Zwaagdijk-Oost, gemeente Medemblik,
geïntimeerde in principaal beroep,
appellante in incidenteel beroep,
hierna te noemen: Action Nederland,
advocaat: mr. D. Knottenbelt te Rotterdam.

Verloop van het geding

Bij exploit van 5 maart 2012 is AD Inkoop in hoger beroep gekomen van het tussen partijen gewezen vonnis van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage van 27 februari 2012. Daarbij heeft AD Inkoop vijf grieven tegen het vonnis waarvan beroep aangevoerd, die door Action Nederland bij memorie van antwoord, tevens memorie van grieven in incidenteel appel, met producties, zijn bestreden. In het incidentele beroep heeft Action Nederland zes grieven aangevoerd. Bij akte, tevens memorie van antwoord in incidenteel appel, met producties, heeft AD Inkoop gereageerd op de door Action Nederland overgelegde producties en de grieven in het incidentele beroep bestreden. Bij antwoordakte heeft Action Nederland op de producties van AD Inkoop gereageerd en zelf nadere producties overgelegd. Vervolgens heeft Action Nederland een memorie houdende aanvulling van gronden (weren) in principaal appel genomen en bij akte een nieuwe productie overgelegd. AD Inkoop heeft bij antwoordakte bezwaar gemaakt tegen voormelde nadere memorie en vervolgens (onder meer) op de inhoud daarvan, alsmede op de door Action Nederland bij akte overgelegde productie, gereageerd. Bij gelegenheid van het vragen van arrest (AD Inkoop), respectievelijk pleidooi (Action Nederland) hebben beide partijen kostenopgaven overgelegd.

Op 12 september 2013 hebben partijen de zaak doen bepleiten, Action Nederland door mrs.

H.G.M. Berendschot en mr. R. Chalmers Hoyneck van Papendrecht, advocaten te Breda, en AD Inkoop door haar procesadvocaat, aan de hand van pleitnotities die aan het procesdossier zijn toegevoegd. Door beide partijen zijn voorafgaand aan het pleidooi aanvullende stukken ingediend, die in het van de pleitzitting opgemaakte proces-verbaal zijn gespecificeerd.

Vervolgens hebben partijen arrest gevraagd.

Beoordeling van het principale en incidentele beroep

1. De door de voorzieningenrechter in rov. 2.1 tot en met 2.6 van het bestreden vonnis vastgestelde feiten zijn niet weersproken, zodat ook het hof van die feiten uitgaat. In aanvulling daarop is in hoger beroep komen vast te staan dat de Invalidity Division van het Bureau voor Harmonisatie in de Interne Markt van de Europese Unie (BHIM) bij beslissingen van 31 januari 2013 een tweetal modelregistraties die betrekking hebben op de in het geding zijnde theelichthouders (hierna: "het model") ten nadele van AD Inkoop nietig heeft verklaard en dat daarvan geen beroep is ingesteld.
2. In het onderhavige kort geding vordert Action Nederland een gebod tot staking van de tenuitvoerlegging van een vonnis van 14 december 2011 van de voorzieningenrechter in de rechtbank 's-Gravenhage, bij welk vonnis (onder meer) Action Nederland op straffe van een dwangsom van € 5.000,- per overtreding is geboden (voor zover van belang) de verkoop van inbreukmakende theelichthouders te staken en gestaakt te houden en zich te onthouden van enige andere inbreuk op het aan AD Inkoop toekomende modelrecht op theelichthouders in de vorm van een artisjok. AD Inkoop heeft Action Nederland bij exploit van 20 januari 2012 aangezegd dat zij niet aan het vonnis heeft voldaan en deswege € 500.000,- (het maximum) aan dwangsommen heeft verbeurd en Action Nederland bevel gedaan dit bedrag met bijkomende kosten te betalen. AD Inkoop stelt dat de overtreding bestaat uit de verkoop, op 24 en 27 december 2011, aan een (ex-) medewerker van AD Inkoop, in Action filialen van in totaal 105 inbreukmakende theelichthouders. Zij beschikt over een gelijk aantal aankoopbonnen. Action Nederland betwist dat na betekening van het vonnis nog theelichthouders van het betreffende soort zijn verkocht, met uitzondering van een tweetal verkopen op 21 december 2011 in filialen in Aalsmeer en Heemskerk. AD Inkoop heeft executoriaal beslag doen leggen ten laste van Action Nederland. Nadat Action Nederland een bedrag van € 500.000,- had gestort op een derdenrekening, in afwachting van de uitkomst van het onderhavige kort geding, is het beslag opgeheven.
3. Action Nederland heeft onder meer aangevoerd dat de aankoopbonnen slechts bewijzen dat de barcode van de theelichthouders door de kassa van de betreffende filialen is gescand. Zij betwist, onder overlegging van (onder meer) rapportages van Hoffmann Bedrijfsrecherche B.V. en KPMG, dat de afgerekende theelichthouders afkomstig zijn uit haar voorraad. Volgens Action Nederland kan het niet anders dan dat in opdracht van AD Inkoop theelichthouders die eerder (mogelijk elders) zijn aangeschaft, nogmaals (in de betreffende Action filialen) zijn afgerekend, om zo dwangsommen te kunnen incasseren. Daarnaast voert Action Nederland (onder meer) tot haar verweer aan dat de aankopen zijn gedaan in filialen (met uitzondering van het filiaal Zuidhorn) die niet door Action Nederland worden geëxploiteerd, maar

door dochtervennootschappen, zodat het niet Action Nederland is die het gebod heeft overtreden. AD Inkoop betwist dat zij zich schuldig heeft gemaakt aan de gestelde fraude. Voorts stelt zij dat Action Nederland geacht moet worden de theelichthouders zelf te hebben verkocht, althans dat zij misbruik maakt van het identiteitsverschil tussen haar en haar dochtervennootschappen en/of dat zij met deze vennootschappen moet worden vereenzelvigd.

4. De voorzieningenrechter heeft het voorshands onvoldoende aannemelijk geacht dat de verkopen het resultaat zijn van fraude aan de kant van AD Inkoop, onder meer op de grond dat de administratie waarop het rapport van KPMG is gebaseerd niet sluitend is. Het verweer van Action Nederland dat de gestelde verkopen, behoudens die in het filiaal Zuidhorn, hebben plaatsgevonden in filialen die zijn ondergebracht in afzonderlijke vennootschappen, heeft de voorzieningenrechter evenwel gehonoreerd. Na te hebben vastgesteld dat in het filiaal Zuidhorn vijf theelichthouders zijn verkocht, heeft de voorzieningenrechter de gevorderde staking van de executie toegewezen voor zover daarmee wordt beoogd een bedrag groter dan € 25.000,- te verkrijgen.
5. In haar principale beroep bestrijdt AD Inkoop in de eerste drie grieven het oordeel van de voorzieningenrechter dat de 105 verkopen – behoudens de vijf in het filiaal Zuidhorn – niet aan Action Nederland zijn toe te rekenen en dat Action Nederland geen misbruik maakt van het identiteitsverschil tussen haar en de dochtervennootschappen en daarmee ook niet vereenzelvigd kan worden. Zij wijst er onder meer op dat de werknemers in de filialen in dienst zijn van Action Nederland, dat Action Nederland enig aandeelhouder en bestuurder is van de vennootschappen en dat zij ook verantwoordelijkheid heeft genomen voor de uitvoering van het vonnis. In haar vierde grief maakt AD Inkoop bezwaar tegen het toestaan van de aanvulling van de grondslag van eis door Action Nederland en in haar vijfde grief beklaagt zij zich over de beslissing van de voorzieningenrechter over de proceskosten.
6. De eerste vier grieven in het incidentele beroep strekken ten betoge dat met de door AD Inkoop ter zake van de 105 gestelde aankopen overgelegde aankoopbonnen niet is gegeven dat dwangsommen zijn verbeurd. Action Nederland legt, ter nadere onderbouwing van haar stelling dat de verkopen zijn gefingeerd, een nadere rapportage van KPMG over, waaruit volgens haar blijkt dat de administratie wel degelijk sloot. In haar vijfde grief verdedigt Action Nederland de stelling dat, indien dwangsommen zijn verbeurd, slechts één dwangsom is verbeurd per transactie (van één of meer theelichthouders). De zesde grief van Action Nederland ziet op de proceskostenveroordeling en het verzoek van Action Nederland om AD Inkoop te bevelen zekerheid te stellen. In haar nadere memorie, houdende aanvulling van gronden (weren) in principaal appel, voegt Action Nederland aan haar verweer tegen het principale beroep toe dat het recht op inning van dwangsommen die het bedrag van € 25.000,- te boven gaan is verjaard. In de akte waarbij de hiervoor genoemde beslissingen van het BHIM zijn overgelegd stelt Action Nederland voorts nog dat de tenuitvoerlegging van het vonnis van 14 december 2011 ook daarom moet worden gestaakt, omdat AD Inkoop, door niet tegenstaande de nietigverklaring van het model vast te houden aan tenuitvoerlegging, misbruik maakt van haar bevoegdheid. Tegen deze laatste aanvulling van de grondslag van haar vordering tot staking van de executie heeft AD Inkoop geen bezwaar gemaakt. Ook het hof acht deze toelaatbaar:

van de twee-conclusieregel kan (onder meer) worden afgeweken indien de nieuwe grondslag berust op omstandigheden die nog niet eerdere bekend waren en die beslissend kunnen zijn voor de uitkomst van het geding. De nietigverklaring van het model door het BHIM is zo'n omstandigheid.

De aanvullende grondslag; grieven I-IV in het incidentele beroep

7. Nu deze de verste strekking hebben, zal het hof eerst de aanvullende grondslag en de grieven I-IV in het incidentele beroep beoordelen.
8. Action Nederland betoogt dat de gevorderde staking van de executie reeds daarom moet worden bevolen, omdat AD Inkoop, door de executie voort te zetten terwijl het model waarop het veroordelende vonnis is gebaseerd nietig is verklaard, misbruik van bevoegdheid maakt. Hoewel voor die stelling het nodige te zeggen valt, blijven volgens vaste rechtspraak dwangsommen verbeurd ook indien in een andere procedure wordt beslist dat de basis voor de met een dwangsom versterkte veroordeling ondeugdelijk is. Daarmee moet op één lijn worden gesteld de hier aan de orde zijnde beslissing van het BHIM als de tot nietigverklaring bevoegde instantie. Dat de executant aansprakelijk kan zijn uit hoofde van onrechtmatige daad indien hij executeert op een ondeugdelijk gebleken grondslag doet daaraan niet af. De aanvullende grondslag kan dus niet tot vernietiging leiden.
9. In haar eerste grief betoogt Action Nederland dat het in casu gaat om een algemeen verbod en dat volgens vaste jurisprudentie de draagwijdte daarvan beperkt is te achten tot handelingen waarvan in ernst niet kan worden betwijfeld dat zij inbreuken als door de rechter verboden, opleveren. Volgens Action Nederland draagt AD Inkoop in het executiegeschil de stelplicht en bewijslast van de overtredingen.
10. Action Nederland kan niet in het eerst vermelde betoog worden gevolgd. De desbetreffende rechtspraak ziet op verboden die in algemene zin zijn geformuleerd, in welk geval niet op voorhand duidelijk is welke handelingen daaronder vallen en uitleg nodig is. In het onderhavige geval is daarvan geen sprake: tussen partijen is niet in geschil dat verkoop van theelichthouders in de vorm van een artisjok (zoals in de modelregistraties afgebeeld) daaronder valt. In dit kort geding dient dus te worden vastgesteld of voorshands aannemelijk is dat de overtredingen ter zake waarvan AD Inkoop dwangsommen is gaan incasseren, in werkelijkheid niet hebben plaatsgevonden.
11. Grief I voor het overige en de grieven II-IV strekken ten betoge dat dit (voor wat betreft de 105 aankopen door de heer Nadi in opdracht van AD Inkoop) wel degelijk aannemelijk is. Het hof is voorshands van oordeel dat dit inderdaad het geval is. Daartoe wordt als volgt overwogen.
12. In de eerste plaats heeft AD Inkoop niet, althans niet voldoende gemotiveerd, betwist i) dat in de periode tot aan het gebod tot staking van de verkoop bij Action filialen dagelijks zo'n 700 theelichthouders van het litigieuze model over de toonbank gingen en ii) dat de enige theelichthouders die na de betekening van het vonnis de kassa's van Action hebben gepasseerd zijn: de twee die op 21 december 2011 in de filialen Aalsmeer en Heemskerk zijn verkocht en de 78, en 27 die op respectievelijk 24 en 27 december 2011 door de heer Nadi zijn afgerekend. AD Inkoop heeft

evenmin (voldoende gemotiveerd) betwist dat, indien juist zou zijn dat, zoals Nadi in zijn door AD Inkoop overgelegde schriftelijke verklaring heeft verklaard, er nog gewoon theelichthouders in de schappen lagen (in meerdere filialen zelfs meer dan hij er heeft afgerekend), mede gelet op de periode (voor en rondom kerst), niet te verklaren valt dat niemand anders dan Nadi de theelichthouders gekocht heeft (ook niet in andere filialen dan die waar hij geweest is). AD Inkoop heeft ook niet weersproken dat iii) de barcode die correspondeert met de theelichthouders door de distributeur (Duif) is aangebracht, iv) dat Duif de theelichthouders ook aan anderen dan Action heeft geleverd en v) dat met het scannen en verkopen van een product dit product niet wordt "uitgecheckt", maar eindeloos opnieuw kan worden gescand en afgerekend (mits niet in de computer geblokkeerd, wat met betrekking tot de witte theelichthouders het geval was). Voorts hecht het hof gewicht aan de verklaringen van de (assistent-)bedrijfsleiders van de desbetreffende filialen, zoals gevoegd bij het rapport van Hoffmann Bedrijfsrecherche en in het bijzonder aan die van mevrouw Witteveen. Op de vraag hoe het volgens haar kan dat er (ondanks het retourneren naar het distributiecentrum van resterende theelichthouders op 15 december 2011) volgens het kassasysteem op zaterdag 24 december 2011 drie witte theelichthouders zijn verkocht antwoordt zij (bijlage 13 bij het rapport van Hoffmann Bedrijfsrecherche, productie 15 Action Nederland):

"Op zaterdag 24 december 2011 heb ik zelf gewerkt. In de ochtend zag ik dat er een man binnenkwam in de winkel. De man droeg een plastic tas niet afkomstig van de Action. (...) Ikzelf liep rond in de winkel en zag dat de man na binnenkomst direct naar het kassablok liep. (...). Achter kassa 1 stond op dat moment weekendmedewerkster Mariska. Ik zag dat de man drie theelichthouders Leave uit de tas pakte en die bij kassa 2 neerzette. Toen ik dat zag dacht ik dat de man deze artikelen kwam retourneren. (...). Omdat er niet (...) werd gebeld voor assistentie van leiding om akkoord te geven voor retour kreeg ik argwaan. Hierop ben ik naar Mariska gelopen. Ik zag de man niet meer in de winkel. Ik zag dat de desbetreffende artikelen niet bij de kassa stonden. Ik heb Mariska vervolgens gevraagd wat de man kwam doen. Mariska vertelde mij dat de man de drie stuks theelichthouders Leave gekocht had. Ik vond dit vreemd omdat wij op 24 december 2011 deze artikelen niet meer verkochten."

Het hof acht voorts op grond van het rapport en het aanvullende rapport van KPMG (producties 16 en 34 Action Nederland) voldoende overtuigend dat er op 24 en 27 december 2011 geen 105 witte theelichthouders meer in omloop kunnen zijn geweest in de (door Nadi bezochte) filialen. Waar de voorzieningenrechter nog betekenis hechtte aan volgens het eerste rapport van KPMG vermelde "negatieve" voorraden, is daarvoor in hoger beroep door Action Nederland een plausibele verklaring gegeven (te weten: dat er soms voorraad van het ene naar het andere filiaal werd overgebracht om aan vraag vanuit het ontvangende filiaal te kunnen voldoen). Eveneens plausibel acht het hof dat resterende voorraadverschillen worden verklaard door gesneuvelde en gestolen theelichthouders.

13. Op grond van het voornoemde bewijsmateriaal, in onderlinge samenhang beschouwd, acht het hof voorshands aannemelijk dat de door AD Inkoop geproduceerde aankoopbonnen geen betrekking hebben op theelichthouders die in de betreffende filialen op het moment van afrekenen in de schappen stonden en te koop werden aangeboden. Het door AD Inkoop daarnaast nog overgelegde

bewijsmateriaal, te weten: een e-mailwisseling met Nadi, waarin deze over zijn handelingen verklaart, en foto's van plastic tasje met een niet of nauwelijks zichtbare inhoud, leggen daartegenover onvoldoende gewicht in de schaal. Voorts leidt het enkele feit dat verzuimd is om de witte theelichthouders direct te blokkeren in het kassasysteem niet tot de conclusie dat het gebod tot staking van de verkoop daarvan is overtreden. De grieven van Action Nederland slagen dus in zoverre. Dat betekent dat het gevorderde bevel tot staking van de executie in elk geval toewijsbaar is voor zover het betreft dwangsommen waarop aanspraak wordt gemaakt uit hoofde van voormelde 105 transacties.

Het principale beroep

14. Het voorgaande brengt mee dat AD Inkoop geen belang heeft bij haar grieven I-IV, behoudens voor wat betreft het volgende. Door Action Nederland is erkend dat op 21 december 2012 nog twee witte theelichthouders zijn verkocht in de filialen Aalsmeer en Heemskerk. Vaststaat dat deze filialen destijds werden gedreven door andere vennootschappen dan Action Nederland (producties 19 jo. 26 Action Nederland).
15. In haar vierde grief betoogt AD Inkoop dat de voorzieningenrechter Action Nederland ten onrechte heeft toegestaan de grondslag van haar vordering tot staking van de executie uit te breiden met de stelling dat, indien sprake is geweest van verkoop van theelichthouders na betekening van het vonnis, niet zij, maar de vennootschappen die de filialen dreven daarvoor verantwoordelijk zijn. De grief faalt, reeds omdat tegen de beslissing op het bezwaar tegen een eiswijziging geen hogere voorziening openstaat. Beoordeeld dient dus te worden of de twee vaststaande verkopen kunnen worden toegerekend aan Action Nederland, zoals AD Inkoop in haar eerste drie grieven stelt.
16. De verkopen hebben plaatsgevonden vanuit ondernemingen die niet door Action Nederland werden gedreven. De omstandigheid dat Action Nederland formeel werkgever was van de medewerkers die aan de betreffende ondernemingen waren uitgeleend – hetgeen Action Nederland erkent behoudens ten aanzien van de (assistent-)bedrijfsleiders – leidt noch op zichzelf, noch in samenhang met het gegeven dat Action Nederland enig aandeelhouder en bestuurder was van de vennootschappen die de ondernemingen dreven, tot de conclusie dat Action Nederland zelf de theelichthouders heeft verkocht. Ook de omstandigheid dat Action Nederland zich geroepen heeft gevoeld instructie te geven aan de filialen, ook aan de filialen die niet door haarzelf werden gedreven, om de theelichthouders uit de schappen te verwijderen, leidt niet tot die conclusie. Vanuit de gedachte dat daarmee een nieuw kort geding tegen de dochtervennootschappen kon worden voorkomen, zoals Action Nederland stelt, is dat een begrijpelijke actie. Daaruit volgt nog niet dat Action Nederland zichzelf als verkoper zag. Grief I faalt dus.
17. In haar tweede grief betoogt AD Inkoop dat Action Nederland misbruik maakt van het identiteitsverschil tussen haar en de dochtervennootschappen. Action Nederland bestrijdt dat en wijst erop dat haar organisatiestructuur volstrekt transparant was en dat AD Inkoop daarvan, blijkens haar sommatie van 26 november 2011 (productie 27 bij memorie van antwoord) ook op de hoogte was. Dat zij er desalniettemin voor heeft gekozen om – naast Duif – alleen Action Nederland te dagvaarden, komt voor haar rekening en risico. Van opzet tot benadeling is dus geen sprake, aldus Action

Nederland. Dit alles is door AD Inkoop niet weersproken. Nog daar gelaten dat misbruik van identiteitsverschil in beginsel tot aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad en schadevergoeding kan leiden en slechts in uitzonderlijke omstandigheden tot vereenzelviging, is van dergelijk misbruik in dit geval niet gebleken. Zo is gesteld noch gebleken dat Action Nederland haar concern zo heeft ingericht als zij heeft gedaan teneinde aan de veroordeling in het vonnis van 14 december 2011 te ontkomen. Integendeel, zoals blijkt uit de sommatie van AD Inkoop van 26 november 2011, werden de filialen waar het om gaat ook voorafgaand aan dat vonnis al gedreven door afzonderlijke vennootschappen. Bovendien was AD Inkoop daarmee bekend toen zij Action Nederland dagvaardde.

18. Om dezelfde reden is er geen grond Action Nederland met haar dochtervennootschappen te vereenzelvigen. De omstandigheid dat Action Nederland enig aandeelhouder en bestuurder van de vennootschappen is, is daartoe niet voldoende, ook niet in samenhang met de door AD Inkoop gestelde – deels door Action Nederland betwiste – omstandigheid dat Action Nederland de formele werkgever van in de filialen werkzame medewerkers was. Hetzelfde geldt voor het gebruik van hetzelfde inschrijvingsnummer bij de Kamer van Koophandel (volgens Action Nederland: per abuis) en het bestaan van een fiscale eenheid tussen moeder en dochters.
19. Ook ten aanzien van de twee erkende verkopen in de filialen Aalsmeer en Heemskerk zijn door Action Nederland derhalve geen dwangsommen verbeurd.

Slotsom; proceskosten

20. Het voorgaande brengt mee dat het vonnis waarvan beroep dient te worden vernietigd en dat de primaire vordering (zoals geformuleerd bij memorie van antwoord/memorie van grieven) alsnog geheel zal worden toegewezen, met dien verstande dat de door de voorzieningenrechter toegepaste maximering van de dwangsom wordt gehandhaafd. Bij die stand van zaken behoeven de overige grieven en verweren geen bespreking meer, behoudens de grieven die zien op de proceskosten. Ook behoeft niet te worden beslist op het bezwaar van AD Inkoop tegen de door Action Nederland genomen nadere memorie (aangezien het daarin gedane beroep op verjaring van de dwangsommen niet aan de orde komt), noch op het bezwaar van Action Nederland tegen de overlegging door AD Inkoop van productie 24 (kennelijk overgelegd ter onderbouwing van het werkgeverschap van Action Nederland ten opzichte van in de filialen te werk gestelde werknemers, van welk werkgeverschap het hof veronderstellenderwijs is uitgegaan).
21. Aangezien AD Inkoop alsnog geheel in het ongelijk wordt gesteld, dient zij de kosten van beide instanties te dragen. Grief V van AD Inkoop faalt dus, terwijl grief VI van Action Nederland in zoverre slaagt.
22. Op een geding als het onderhavige (een executiegeschil betreffende een veroordeling tot staking van inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht) is art. 1019h Rv. van toepassing. AD Inkoop heeft de voor de eerste aanleg door Action Nederland begrote kosten bestreden. Zij acht de kosten excessief en wijst erop dat zij ver boven het toepasselijke indicatietarief uitgaan. Daarnaast maakt zij op diverse gronden bezwaar tegen de kosten van KPMG en Hoffmann Bedrijfsrecherche (pleitnota eerste aanleg,

49-52).

23. In zaken als deze wordt in eerste aanleg in beginsel een vergoeding toegekend overeenkomstig het indicatietarief. Voor eenvoudige kort gedingen bedraagt dat tarief € 6.000,- en voor overige kort gedingen € 15.000,-. Deze bedragen zien uitsluitend op de advocaatkosten (exclusief verschotten en griffierechten) en niet op de kosten van eventueel ingeschakelde deskundigen. Indien een hogere vergoeding wordt gevorderd, worden, bij betwisting, hoge eisen gesteld aan de onderbouwing daarvan. Uit het, door Action Nederland als degene die pleidooi heeft gevraagd, aan het hof overgelegde dossier is niet kenbaar dat Action Nederland nog op de bezwaren van AD Inkoop heeft gereageerd. Het hof zal dan ook het indicatietarief toewijzen en wel voor een kort geding "overig". Weliswaar is het geschil op zichzelf niet ingewikkeld, maar Action Nederland was wel genoodzaakt deskundigen in te schakelen om haar – naar voorshands is aangenomen terecht – vordering te kunnen onderbouwen. Om die reden zal het hof het voor "overig" kort gedingen vastgestelde tarief toepassen, dat geacht wordt voor dit geval de kosten van die deskundigen te omvatten. De vergoeding wordt derhalve vastgesteld op € 15.000,-, vermeerderd met het griffierecht ad € 575,-.
24. Voor het hoger beroep heeft Action Nederland haar kosten begroot op € 32.155,50 (productie 41) plus € 10.140,50 (productie 42) = € 42.296,-. AD Inkoop heeft daartegen geen verweer gevoerd, zodat het hof voormeld bedrag zal toewijzen. Nu de opgaven slechts betrekking hebben op de werkzaamheden van de advocaten van Action Nederland, zal voornoemd bedrag worden vermeerderd met het door haar betaalde griffierecht ad € 666,-.

Beslissing

Het hof

in het principale beroep:

verwerpt het beroep;

in het incidentele beroep:

vernietigt het vonnis waarvan beroep en, opnieuw recht doende:

gebiedt AD Inkoop de tenuitvoerlegging van het tussen partijen onder zaak-/rolnummer 407802/KG ZA 11/1375 gewezen en op 14 december 2011 mondeling uitgesproken vonnis voor wat betreft de bij exploit van 20 januari 2012 aangezegde inning van dwangsommen te staken en gestaakt te houden, op straffe van een dwangsom van € 10.000,- per dag of gedeelte van een dag dat overtreding van het gebod voortduurt, met een maximum van € 500.000,-;

in het principale en incidentele beroep:

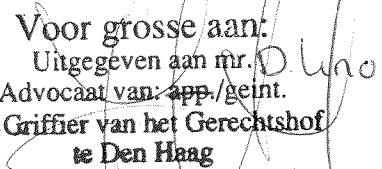
veroordeelt AD Inkoop in de door Action Nederland gemaakte kosten van het geding, tot op heden voor wat betreft de eerste aanleg begroot op € 15.575,- en voor wat betreft het hoger

beroep op € 42.962,-;

wijst af het meer of anders gevorderde;

verklaart dit arrest uitvoerbaar bij voorraad.

Dit arrest is gewezen door mrs. T.H. Tanja-van den Broek, A.D. Kiers-Becking en J.E.H.M. Pinckaers, en is uitgesproken ter openbare terechtzitting van 5 november 2013 in aanwezigheid van de griffier.

Voor grosse aan:
Uitgegeven aan mr. D. Lottenbelf
Advocaat van: app./geint.
De Griffier van het Gerechtshof
te Den Haag